

متن پرسش

استاد شما رو به حضرت زهرا منو یکم دعوا کنید تا آدم شم. نمیدونم این همه کفرگویی از کجا میاد، از سطح درگیری های خودم با دین و دیانت بدم میاد. عزیزترین های زندگیم به حجابم توهین کردن اما به هیچ قیمتی کنارش نمیذارم. درد من درد سوال ها و شبهات مردمی که ازم میپرسن و من خودم اندرخم یک کوچه ام. پیام های بقیه شاگردانتون رو خوندم دیدم تنها نیستم در این سوز دل و آهی که هر لحظه دلم رو آتیش میزنه. من دچار شهوت و حیوانیت و نفسانیت و کوری دل نیستم، والله نیستم! من دچار بیماری عقل و سوال های بیشمار که یکی پس از دیگری قلبم رو مخدوش میکنن. نماز و عبادت شبانه رو با دنیا عوض نمیکنم، حتی با سلامتی جسم هم معاوضه نمیکنم این حال معنوی و حضور و تشنگی و طلب خداوند رو. اما هرکار میکنم شبهات دست از سرم برنمیدارن. چاره ای پیدا نکردم جز اینکه از فضاهای آموزشی فاصله بگیرم تا عقل کمی آروم بگیره و مثل همون روزگاران گذشته و صفا و سادگی که فقط با خدای خودم بودم، وقت بگذرونم. و خب خداوند همیشه منتظر ماست، قبض و بسط ها برای ناز کردن او نیست، برای روح دمدمی مزاج ماست. فقط.... میدونم این سوالاتی که الان به پس زمینه روندمشون، بهم باز حمله میکنن و بیخ گلومو میگیرن. طلب خداوند و تشنگی نسبت به او و حتی مسیر رسیدن به او هم شیرینه و هیچ رنجی نداره، تمام رنج از عقله و تردیدها نسبت به شریعت. میترسم از اینکه عقلم شریعت رو در قلبم قربانی کنه. تو رو خدا من رو یکم دعوا کنید. نیاز به یه سیلی محکم دارم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در این رابطه امثال استاد نقی‌لو نکاتی را متذکر شده‌اند ۷۰۶/ghoftemansadid@eitaa.com و به هر حال باید به نسلی فکر کرد که به تعبیر حضرت سجاد «علیه السلام» در مورد آن می‌فرمایند: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ عَلِمَ أَنَّهُ يَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ أَقْوَامٌ مُتَعَمِّقُونَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» وَ الْآيَاتِ مِنْ سُورَةِ الْحَدِيدِ «إِلَى قَوْلِهِ وَ هُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ» خدای عزوجل می‌دانست که در آخرالزمان مردمانی می‌آیند بسیار عمیق، لذا سوره «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» و آیاتی از سوره حدید را تا «وَ هُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ» فرو فرستاده و هرکه ماورای آنها را خواهد، هلاک گردد (الکافی، ج ۱، ص ۹۱)». موفق باشید